

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2022-04-06

Närvarande: F.d. justitieråden Martin Borgeke och Mari Andersson samt justitierådet Petter Asp

Ytterligare åtgärder mot fordonsmålvakter

Enligt en lagrådsremiss den 17 mars 2022 har regeringen (Infrastrukturdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1976:206) om felparkeringsavgift,
2. lag om ändring i lagen (1982:129) om flyttning av fordon i vissa fall,
3. lag om ändring i lagen (2004:629) om trängselskatt,
4. lag om ändring i vägtrafikskattelagen (2006:227),
5. lag om ändring i lagen (2014:52) om infrastrukturavgifter på väg,

6. lag om ändring i lagen (2014:447) om rätt att ta fordon i anspråk för fordringar på vissa skatter och avgifter.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunniga Max Uhmeier och Karl Axel Öberg.

Förslagen föranleder följande yttrande.

Förslag till lag om ändring i lagen om flyttning av fordon i vissa fall

5 §

I slutet på paragrafen anges att en kungörelse ska innehålla information om "följden enligt 6 § av att fordonets ägare efter den tid som anges där fortfarande är okänd". Om man läser i 6 § finns emellertid inte – annat än indirekt – angivet någon följd av att fordonets ägare fortfarande är okänd. Rättsföljden har i stället knutits till att fordonet inte har hämtats (jfr 6 § första stycket 2). Detta problem finns redan i dagens lagtext, men när man nu ändrar i paragraferna bör justeringar göras så att regleringen hänger ihop. Vid en sådan justering bör beaktas vad som ska ske om någon ger sig till känna efter ett kungörande. Beaktas bör också regleringen i 5 § andra stycket där det talas om att ägaren inte kunnat anträffas.

6 a §

I paragrafen anges dels att staten eller en kommun under vissa förutsättningar är skyldig att sälja ett fordon som tillfallit staten eller kommunen (första stycket), dels vad som vid försäljning ska ske med betalningen (andra stycket).

Paragrafen bör brytas upp i två dels därför att den nu kan läsas så att andra stycket gäller bara i fall där försäljningsskyldighet föreligger (att det inte är avsett att vara fallet framgår av bl.a. författnings-

kommentaren), dels eftersom det blir smått obegripligt att i första stycket tala om att ett fordon har tillfallit kommunen eller staten och sedan i andra stycket tala om fordonets ägare, och då avse någon annan än kommunen eller staten.

Det bör vidare övervägas om det inte i den bestämmelse som i remissen har placerats i första stycket finns skäl att ange vad som gäller i fall där någon försäljningsskyldighet inte föreligger. Möjligen kan det räcka med att göra det tydligare att det endast är försäljningsskyldigheten som regleras, t.ex. genom att vända på regleringen och göra en traditionell om-så-sats av den:

Om en försäljning efter avräkning av kostnaderna enligt 7 § kan förväntas ge ett överskott ska ett fordon som har tillfallit kommunen eller staten säljas.

Det har vid föredragningen i Lagrådet upplysts att Skatteverket har föreslagit att man i 6 a § ska ta bort orden "fordonsägarens fordonsrelaterade skulder" och i stället hänvisa till "samtliga fordonsrelaterade skulder som fordonsägaren är betalningsansvarig för". Ändringen skulle ha betydelse i fall där systemet är konstruerat så att fordonsägaren betalar via en tredje part som förmedlar betalningen till mottagaren och där pengarna vid tillämpningstillfället finns hos den tredje parten. Lagrådet har i och för sig inget att invända mot detta förtydligande, men man bör enligt Lagrådets mening kunna nå samma resultat genom att hålla fast vid "fordonsägarens fordonsrelaterade skulder" och i författningskommentaren uttala att detta inte avser skulder som någon annan har övertagit betalningsansvaret för. Dessa skulder är då inte att anse som fordonsägarens. Under alla omständigheter bör 6 a och 8 §§ utformas på samma sätt – och det gäller fastän de reglerar olika situationer.

7 §

I paragrafen finns föreskrifter om fordonsägarens ansvar avseende flyttkostnader. Relationen i förhållande till 6 a § förblir emellertid oklar, eftersom det i 7 § inte finns något undantag för de fall där avräkning har skett enligt 6 a §, dvs. för de fall där ett fordon har sålts och avräkning har skett, men där skulder kvarstår. Läser man då 7 § ger lagtexten intrycket av att fordonets ägare fortsatt är skyldig att ersätta kostnaderna för flytt etc., utan annan begränsning än den som följer av andra stycket. Ett förslag kunde vara att utforma bestämmelsen på följande sätt.

I den mån kommunen eller staten inte, med stöd av 6 a §, har fått täckning för sina kostnader är fordonets ägare skyldig att...

8 §

Jfr här Lagrådets synpunkter på 6 a §. Kongruens bör eftersträvas.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.